

Naar school

Karen Heerschop

Als ik aan de panden denk die gesloopt zijn, kom ik op de route die ik als basisschoolkind altijd van huis naar school en vice versa liep. Ik woonde in de Riebeeck, vlak naast de Willibrordkerk, die in de vijftiger/zestiger jaren is gebouwd en nog niet zo lang geleden is gesloopt voor woningbouw. Ik zat op de Maria Immaculata basisschool, beter bekend als Marimba, aan de Kamerlingh Onnesweg. Ook de school is, zij het lang geleden, gesloopt. Jarenlang hebben we daar een lege plek gehad. Nu zijn er woningen gebouwd. De Maranathakerk, die naast de school stond, op de andere hoek van de Mincelersstraat, maakte ook plaats voor woningbouw. Onderweg kwam ik altijd langs de Veneta, de tapijtfabriek op de hoek van de Jan van der Heijdenstraat en de Liebergerweg. Reeds lang geleden gesloopt, weer voor een deel voor woningbouw.

Allemaal beeldbepalende gebouwen, niet alleen qua uiterlijk, maar ook qua functie. Als kind maakten die gebouwen indruk op mij, vooral de Veneta. Wat gebeurde er allemaal achter die muren? Mijn opa had heel vroeger een tijdje bij de Veneta gewerkt, en vertelde er wel eens iets over. Maar een echte voostelling kon ik mij daar niet van maken.

In de Willibrordkerk kwam ik bijvoorbeeld zelf, maar de Maranatakerk heb ik nooit van binnen gezien.

Als je zo na zit te denken, dan realiseer je je hoe een stad in korte tijd is veranderd. Want het tijdsbestek waar ik over praat is zo'n 35 jaar. En dan heb ik het alleen nog maar over de route van school naar huis.

Het lijkt wel of ik oud word.

Karen Heerschop, wethouder van o.m. cultuur en monumentenzorg.

